

Noční můra USA - čínské hlavice ve Střední Americe se mohou stát realitou. Čína okupuje americký dvorek

- CZ24 News | 2. listopadu 2021

ČÍNA/USA: Středoamerická raketová krize. Tak nazvala jedna z amerických publikací scénář, který hrozí, že se stane opakováním kubánské raketové krize, která se svého času rozhořela mezi Washingtonem a Moskvou.

Čínská výstavba stadionů v Salvadoru a Kostarice je považována za tajné plány na umístění raket v blízkosti Spojených států. Není to jen paranoia - noční můra Pentagonu může být skutečně realitou.

16. října, v sobotu pozdě večer, byl poprvé veřejně ohlášen „Financial Times“ - úspěšný test čínské hypersonické střely s jadernou schopností, [„test, který zaskočil americké zpravodajské služby“](#), [podle zdroje „Financial Times“](#).

Před padesáti devíti lety, 16. října 1962, rozmístění balistických raket na Kubě Sovětským svazem také zaskočilo Spojené státy.

V roce 1962 vyvolalo vyslání sovětských raket na Kubu reakci USA a přivedlo svět na pokraj jaderné války. V roce 2021 - a přibližně ve stejnou dobu na podzim - byly sovětské rakety vyměněny za čínské a z [Kuby se stal El Salvador](#), další malá a chudá středoamerická země.

A to nejsou pohádky, které si Baltové a Poláci vyprávějí o ruských tankových kolonách připravených užít se vydat do Berlína nebo Varšavy. Spojené státy mají skutečný důvod obávat se přeměny středoamerických zemí - toho, čemu se donedávna říkalo americký dvorek - na čínské základny.

Základny získané ne zbraněmi, ne globální myšlenkou, ale ... jüanem. Tedy penězi.

Čína se již [stala](#) druhým nejvýznamnějším obchodním partnerem zemí regionu a v případě některých z nich (Brazílie, Chile, Peru, Uruguay) se v roce 2019 umístila na prvním místě. Celkový objem obchodu mezi ČLR a státy Latinské Ameriky vzrostl ze 17 miliard USD v roce 2002 na 315 miliard USD v roce 2019

„Čínský vliv je globální, je všude na této polokouli - a roste alarmujícím tempem,“ [varuje](#) šéf jižního velitelství USA Craig Fuller. Číňané podle něj masivně skupují dopravní infrastrukturu: námořní přístavy, letiště a další uzly. Jednoduše řečeno - vše na čem záleží.

Kdo je vinen?

Latinskoameričtí vládci (především ti, kteří vládou ve Střední Americe) rádi přijímají čínskou pomoc. Lze je pochopit. Kraj má extrémně nezdravou ekonomickou situaci, rozpočty většiny států jsou hluboce a beznadějně deficitní. Aby malé země přežily, potřebují sponzora - stát, který dá peníze a na oplátku bude vyžadovat politickou loajalitu.

Pohodlný sponzor v podobě SSSR dávno zmizel, přijatelný sponzor v podobě Venezuely nyní potřebuje peníze sám. Brát peníze od Spojených států je nebezpečné - kromě sponzoringu jsou zde požadavky na vnitřní reformy, dodržování lidských práv, liberalizaci a další požadavky, které jsou středoamerickým vůdcům cizí.

A tak na scénu přicházejí Číňané a přinášejí dárky. Peking nezasahuje do vnitřních záležitostí místních režimů, nikoho neučí, jak žít. A zároveň investuje miliardy dolarů do infrastrukturních projektů – stadionů, nemocnic, silnic, čímž drží místní úřady nad vodou.

Není náhodou, že americký profesor Evan Ellis [označil](#) Čínu za „líheň populistických režimů“ v Latinské Americe.

Číňané v první fázi žádají pouze respekt a loajalitu. Například přerušení diplomatických styků s Tchaj-wanem a uznání principu jedné Číny (což bez větších výčitek udělal Salvador, Panama, Kostarika a další země Střední Ameriky). Následně Číňané pravděpodobně požádají o výraznější projevy vnější loajality. Včetně vojenských a politických.

Salvador je pro Peking jednou z prioritních zemí Střední Ameriky. Na první pohled je výběr zvláštní. Salvadoru chybí minerály, které Čína potřebuje. Neexistuje ekonomika, která by dokázala spotřebovat čínské zboží ve velkém. Žádná armáda ani geopolitický vliv. Ale je zde jeho poloha, geografie.

Nevyjádřená odpověď je, že Salvador má potenciál stát se pro Čínu Kubou Sovětského svazu.

Odborníci už spočítali, že vzdálenost z Havany do Washingtonu je zhruba stejná jako ze Salvadoru k nejdůležitějším vojensko-strategickým zařízením v USA. A pokud se čínské rakety objeví v Salvadoru, bude to vynikající symetrická odpověď Spojeným státům na rozmístění amerických raket v Japonsku, Jižní Koreji a dalších státech blízkých Pekingu.

Připomeňme, že rozmísťování sovětských raket na Kubě také začalo až poté, co Spojené státy dodaly své hlavice Turecku.

Kromě raket se v Salvadoru může objevit i čínská flotila – Peking chce ovládnout jeden z hlubinných přístavů v zemi.

Co dělat?

Spojené státy samozřejmě nechtějí dovést situaci do bodu, kdy se v Salvadoru, nebo v dalších středoamerických zemích, objeví čínské rakety nebo lodě. Snaží se vytlačit Čínu ze svého dvorku. Bohužel pro Američany to není tak snadné – neexistují žádné ekonomické nástroje.

Bílý dům se nemůže zapojit do přímého sponzorství Střední Ameriky bez požadavků v oblasti lidských práv – tento přístup by nepochopil tisk, Kongres, veřejnost ani soud (americké úřady vznesly obvinění z korupce proti řadě vysoce postavených středoamerických politiků, včetně salvadorských).

Neexistují ani vojenské nástroje – organizování další „invaze do Panamy“ nyní nepůjde. Ne proto, že by americká armáda byla slabá, ale proto, že v politickém vedení není nikdo, kdo by takové rozhodnutí učinil. Prezident Joe Biden během svého projevu v OSN řekl, že Amerika se již nebude zapojovat do převratů a změn režimu v jiných zemích – je to příliš drahé jak z hlediska peněz, tak z hlediska image a z hlediska voličů (masový volič je unavený z válek).

Dokonce neexistují ani migrační nástroje, i když se zdá, že existují. Externí převody do El Salvadoru (hlavně od Salvadorčanů pracujících v zahraničí) tvoří až 20 % celkového HDP země – a většinou se jedná o převody ze Spojených států. Pokud Spojené státy vyvinou tlak na svou salvadorskou diasporu a naznačí svou připravenost zahájit masové deportace, možná se úřady malé středoamerické země zamyslí nad tím, zda má cenu tahat amerického orla za peří.

Problémem Washingtonu však je, že malá středoamerická země moc dobře ví, že k deportacím

nedojde. O tak radikálních krocích mohl rozhodnout právě Donald Trump, ale Bidenův tým aktivně pracuje na přilákání latinskoamerických voličů do řad Demokratické strany a připravuje migrační amnestii.

Proto se Spojeným státům dosud nepodařilo vytvořit účinnou strategii na obranu svého středoamerického prostoru před čínskými ambicemi.

To znamená, že druhá raketová krize v regionu je stále pravděpodobnější.

AUTOR: Gevorg Mirzajan

UVEŘEJNIL: pokec24.cz